

Никой не излезал. Повторно повикал — сжщото. Чула бабата, че той си приказва нещо, па взела метлата и го отупала.

Дядото дори заплакал от срам. Излязал пак на полето, срещнал щъркела, и всичко му разправил. А той го повел към къщата си.

Там висела също такава торба, и извикал щъркела: — Двама из торбата! Веднага изкочили мъжете и сложили софрата.

— На ти тая торба — казал щъркела — па си върви.

По път оладял: — Двама из торбата! извикал той. Тоя път из торбата изкочили мъжете с пръчки и почнали да го бият:

— Друг път да не се кжпеш в кумовата баня! му викали те.

Така го били, че той едва успял да им проговори: — Двама в торбата! щом казал това, те се скрили в торбата.

Стигнал стареца до кума си, влязал и закачил торбата.

— А ти, куме, стопли ли банята да се измия ъ казал той.

Кумата поржчала да стоплят банята. Дядото отишел да се кжпи. А кумата извикала дщерите си да насядат около софрата, и извикала: — „Двама из торбата!“ Веднага изкочили из торбата двамата мъже, почнали да я бият и да ѝ думат:

— Ето ти тебе! Да върнеш на стареца торбата!

Биели кумата, а тя викала:

— Олеле, щерки мои! Извикайте кума из банята да ме отжрве! . . .

— Още не съм се изкжпал! — отвърнал той.

А мъжете продължавали да я бият и да ѝ викат.

— Върни на стареца торбата!

Кумата завикала на втората си дщеря: — Бягай да повикаш кума! Кажи му, че съм се ме прибиha! . .

— Не съм си измил главата! — отвърнал дядото.

А мъжете все още я биели. Изпратила тя третата си дщеря.